

מיכאל קוטלר

"מערכת היחסים עם הרפתנים זה הדבר החשוב ביותר"

ראובן זלץ

**מיכאל קוטלר עובד בהתאחדות
מגדלי הבקר כבר למעלה מ-24
שנים. אם תרצו, מיכאל שעלה
מברה"מ לפני 30 שנה, הוא ומשפחתו
הם דוגמה נהדרת לקליטה נכונה
ונפלאה בישראל. על העבודה הקשה
כמבקר חלב אומר מיכאל "החשוב
ביותר זה הקשר עם הרפתן, מבקר
חלב זו עבודה קשה, לעיתים סיזיפית
והקשר הבלתי אמצעי עם הרפתן,
זה הדבר ההופך את העבודה לטובה
וקלה יותר" •**

קשה לזהות במיכאל קוטלר את הסטריאוטיפ של עולה חדש מרוסיה. הוא מדבר בעברית שוטפת ללא המבטא הרוסי הכבד, לבוש כקיבוצניק ואוהב לאכול חריף. הוא ומשפחתו נטמעו בתוך החברה הישראלית וכיום הוא נזכר בהתחלה בחצי חיוך אך מרגיש לגמרי ישראלי.

אתה בעצם סיפור הצלחה של קליטת עולים אתה מרגיש ישראלי?

"כן אפשר לומר את זה לאחר 30 שנה בארץ והכי מוזר זה שהרגשתי ישראלי הרבה לפני. כנראה זה שאנחנו באנו מאודטה עזר לנו להשתלב כי אודטה זו עיר עם אופי מאוד מיוחד עם עירוב תרבויות מטורף. יוונים, אוקראינים, רוסים, יהודים. אולי בגלל שזו עיר נמל לכן ההשתלבות שלנו בארץ

תעודת זהות מיכאל קוטלר

מיכאל בן 58 מנהל מחלקת ביקורת חלב, נשוי לגלה, לזוג 3 ילדים, יגאל 39 נולד באודסה כשמיכאל התגייס לצבא האדום, גדי בן 32 ולילך בת 20. המשפחה מתגוררת בישוב קהילתי אומן בחבל התענכים. בשנת 90 עלתה המשפחה מברית המועצות לקיבוץ כפר רופין, כמשפחה הראשונה של עולים שהגיעה למשק. לאחר חברות עד שנת 96 עברה המשפחה לישוב אומן.

אין תחליף לעבודת המבקר. מיכאל

היתה קלה יותר. אבל מה שכן, לא הרגשנו זרים מהרגע שנחתנו כאן".

ואיך הסתדרתם עם האוכל?

"לא צריך לעשות עניין מאוכל אבל אישית אני מאוד אוהב חריף וזאת בניגוד למרבית עולי רוסיה אבל אני בהחלט מאוד אוהב את האוכל בארץ לכן בעניין הזה אין לי שום בעיה ואני מסתדר נהדר עם האוכל".

אז איך חייל בצבא האדום מגיע להתאחדות מגדלי הבקר בישראל?

מיכאל מחיין "כשהחלטנו לעזוב את הקיבוץ בעקבות השינויים במבנה הקיבוצי חיפשתי עבודה. יש לציין כי בקיבוץ הייתי רפתן ואז ראיתי שמחפשים בהתאחדות עבודה והתחלתי לעבוד כאן כמבקר חלב במשך 23 שנים ולפני כחודש קודמתי לתפקיד מנהל מחלקת ביקורת חלב".

24 שנים בהתאחדות?

"כן, זה כבר ממש כמו בית שני, אחרי הכל 24 שנים זו תקופה ארוכה מאוד ובעצם זה מקום העבודה היחיד שלי מאז שעזבנו את הקיבוץ".

להתאים את המבקר לרפת

בהתאחדות עובדים 12 מבקרי חלב קבועים וזאת בנוסף ל-2 מבקרים שהם עובדי קבלן. מיכאל מספר "אחד האתגרים שיש לי זה להתאים את האזור העבודה שלו המבקר למקום מגוריו והאופי שלו. יש שוני בעבודה בין רפת לרפת וחשוב מאוד שהמבקר ישתלב, אנחנו משתדלים שלכל מבקר יהיה את האזור שלו וככה הוא גם מכיר את הרפת ואת הצוות. לרפתנים מאוד חשוב לדעת מה איכות הפרות שלהם וללא ביקורת חלב אין שום מידע על הפרות בעדר. הכי חשוב לרפתנים זה ספירת סומאטיים וכמובן אחוז שומן חלבון בחלב. מבקר החלב מגיע לרפת משתתף בחליבה ולוקח דגימה בכל פרה בדר"כ פעמיים באותו יום ואז דגימות החלב מגיעות למעבדה, נבדקות והתוצאות מועברות לרפתן תוך יומיים והלאה".

זו עבודה שוחקת, בטח יש בעיות?

"הבעיה הגדולה ביותר היא בעצם העבודה המאוד קשה שלא ממש משאירה זמן לחיים פרטיים, קשה למצוא אנשים שאורך החיים הזה יתאים להם. מבקר חלב יוצא לביקורת חלב כל יום ברפת אחרת, בין חליבה לחליבה יש הפסקה של כמה שעות שמבקר החלב נשאר בשטח, רחוק מהבית. ככה קורה שאתה יוצא מהבית באמצע הלילה וחוזר מאוחר בערב וככה 5 ימים בשבוע. זו עבודה שוחקת מאוד".

אבל אתה נשארת 23 שנים?

"כנראה התברכתי בבת זוג המבינה עניין וגם כנראה יש לי שריטה וקוצים בישבן ואני לא יכול לשבת לבד".

מקרה אחד שהכי זכור לך?

"עשיתי פעם ביקורת חלב בקיבוץ שלוחות בתקופה של לפני טלפונים סלולריים ואז עשינו 3 חליבות בביקורת. התחלתי בחליבת צהריים ולקראת סוף חליבת ערב אישית מתקשרת ואומרת לי שנראה לה שהיא עומדת ללדת. אמרתי לחבר'ה שאני נוסע, רצתי הביתה לקחתי אותה לבית חולים ובשלוש בלילה ראיתי שהיא לא יולדת אז חזרתי למשק לחליבת בוקר ומה שמעניין שאחרי הרבה שנים אחד מהחולבים הצעירים סיפר לי את הסיפור על מבקר חלב אחד שאישתו עמדה ללדת. בקיצור הגעתי בזמן ללידה אחרי חליבת הבוקר".

איך היחסים עם הרפתנים?

"תראה, נגעת בנקודה החשובה ביותר בעבודת מבקר החלב, זה מאוד חשוב שהיחסים עם הרפתנים יהיו טובים, הרפתנים חייבים לקבל בהבנה את הצורך בעבודת המבקר וכמובן את חייבת העבודה לעתיד הרפת הישראלית. בוא נגדיר את היחסים כטובים אבל תמיד יש מקום לשיפור. תשמע, בגדול, המבקר נמצא מחוץ לבית המון שעות, מאוד עייף, עבודה פיזית ולעיתים הרפתנים דורשים לקחת דגימות חלב שהוא אסף לנקודת איסוף במחלבה ולא תמיד זה מתאפשר או שזה בדרך שלו. חשוב לי לציין כי הרפתנים הם אלה האמורים להעביר את הדגימות לנקודות האיסוף המבקר עושה זאת לפעמים מתוך רצון טוב ויחס חברי. מבקרי החלב באמת עובדים מאוד קשה ואני מנצל את הבמה שנתת לי ולבקש מהרפתנים לבוא לקראת המבקרים, אם ניתן לארגן חדר מנוחה ואוכל הרי שאני אודה לכולם מאוד".

"לרפתנים מאוד חשוב לדעת מה איכות הפרות שלהם וללא ביקורת חלב אין שום מידע על הפרות בעדר. הכי חשוב לרפתנים זה ספירת סומאטיים וכמובן אחוז שומן חלבון בחלב

איך העבודה השתנתה בעקבות הטכנולוגיה?

"כשאני התחלתי עבדנו עם פיפטות ומדדנו חלב, המוסופונים היו אחרים, אנחנו נסענו לכל משק ליממה שלמה וחיברנו כמה משקים ביחד וככה שיצאנו מהבית ביום ראשון חזרנו הביתה ביום רביעי חמישי וכל זה לפני עידן הטלפונים הסלולריים ככה שדי היינו מנותקים. כיום הטכנולוגיה השתנתה מבחינת המחשוב והתקשורת גם אצלנו וגם ברפתות. זה סיפור אחר לגמרי, כמעט הכל ממוחשב והמידע זורם באופן רציף. אבל יחד עם זאת יש לזכור כי מספר הפרות עלה ברפתות והחליבות הפכו ליותר אינטנסיביות בדגש על מודעות גדולה יותר גם לרווחת הפרה. צריך לציין כי גם הודות לעבודה של מבקרי החלב והמעבדה כיום אנחנו מגיעים לתוצאות טובות הרבה יותר מפעם הן באיכות ובכמות החלב".

איך אתה רואה את האתגרים בעתיד בנושא הביקורת?

"לפני 24 שנים כשאני הגעתי אז בהתלמדות שעברתי אמרו לי שאם עוד 5 שנים נעשה את העבודה הזאת נצטרך להגיד תודה כי עכשיו באפיקים מפתחים מערכת שבודקת את כל הרכיבים ולא יצטרכו כבר מבקרים. והנה היום 24 שנים אחרי המערכת אומנם נכנסה לעבודה אבל היא לא מחליפה אותנו. אין תחליף למבקר חלב כרגע".

מהניסיון שלך מה הופך פרה לטובה יותר?

"זה הכל ביחד, שילוב של כל הממשק, מהמזון דרך מרבצים, מכון ואיכות החליבה וכמובן הגורם האנושי שזה הדבר החשוב ביותר בכל רפת". ▲